

NIE ŻYJE PROFESOR JÓZEF WĘDZONY

FOT. Z ARCHIWUM AGH

7 września 2006 r. zmarł prof. Józef Tadeusz Wędzony, specjalista z zakresu geodezji górniczej, przez pół wieku związany z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Urodził się 8 marca 1923 r. w Pstroszycach w powiecie miechowskim. W 1936 r. rozpoczął naukę w liceum im. T. Kościuszki w Miechowie. W 1943 r. ukończył dwuletnią Państwową Szkołę Górniczo-Hutniczo-Mierniczą na Krzemionkach, uzyskując

tytuł technika mierniczego. Następnie pracował przy scaleaniach w Urzędzie Ziemskim w Radomiu. W 1946 r. rozpoczął studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej (wtedy Akademii Górniczej), które ukończył w 1951 r. Od 1950 r. był nauczycielem akademickim na AGH. W 1961 r. uzyskał stopień doktora, w 1978 r. profesora nadzwyczajnego, a w 1990 r. – zwyczajnego.

W latach 1964-74 kierował Zakładem Rachunku Wyrównawczego i Metod Obliczeniowych, a od 1980 r. był kierownikiem Zakładu Informatyki Geodezyjno-Kartograficznej w IGGiP. W latach 1966-69 i 1975-81 był prodziekanem, a w 1984-87 dziekanem Wydziału Geodezji Górniczej. Prowadził wykłady z rachunku wyrównawczego i zastosowań statystyki oraz geodezji i geodezji górniczej. Był specjalistą w zakresie geodezji górniczej, głównie metod opracowania wyników pomiarów geodezyjnych, projektowania osnów na terenach zagrożonych szkodami górniczymi. Autor 90 prac naukowych, w tym skryptów i podręcznika z rachunku wyrównawczego dla mierniczych górniczych. Laureat licznych nagród i wyróżnień. Wieloletni członek Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk, członek dwóch międzynarodowych asocjacji geodezyjnych. Przez ponad 20 lat przewodniczący jury Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjno-Kartograficznej organizowanego dla techników geodezyjnych. Został pochowany na cmentarzu Salwatorskim w Krakowie.

Oprac. JP [na podstawie: „Księga tytułowi stopni naukowych”, Kraków 2001]

FOT. STANISŁAW CEGIELSKI

O KATASTRZE W KALISZU

Diagnoza i kierunki rozwoju katastru nieruchomości widziane z perspektywy użytkowników – to hasło XII konferencji naukowo-technicznej z cyklu „Kataster nieruchomości”. Obyła się ona w Kaliszu w dniach 14-16 września.

W spotkaniu uczestniczyli m.in. wojewoda wielkopolski Tadeusz Dziuba, wicewojewoda Ewa Krzyżanowska-Walaszczyk, dyrektor Departamentu Informacji o Nieruchomościach Witold Radzio, prezes Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych prof. Andrzej Hopfer, główny inspektor nadzoru budowlanego Marek Naglewski.

Uczestników spotkania powitał przewodniczący komitetu organizacyjnego konferencji Stanisław Cegielski. Przedstawił program spotkania i przypomniał w skrócie działania podejmowane ostatnio w Polsce związane z katastem nieruchomości, m.in. to, że „dla potrzeb prowadzenia monitoringu w zakresie standaryzacji w katastrze Główna Komisja ds. Katastru Nieruchomości przy SGP powołała Zespół, który pierwsze efekty swojej pracy przedstawił na tej konferencji”.

Dyskutowano nawet o tym, czy kataster jest, czy go nie ma, ale przede wszystkim o jego znaczeniu w zarządzaniu kryzysowym, o oczekiwaniach administracji, a także o danych katastralnych w krajowej infrastrukturze danych przestrzennych. Rozmawiano o tym, czego potrzebują użytkownicy i jakie powinny być kierunki rozwoju katastru nieruchomości w Polsce.

Konferencja została zorganizowana przez Główną Komisję ds. Katastru Nieruchomości SGP, Sekcję Informacji i Gospodarki Przestrzennej Komitetu Geodezji PAN, Oddział SGP w Kaliszu i Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Wielkopolski Południowej w Kaliszu.

ŹRÓDŁO: SGP

ZMARŁA DR INŻ. JANINA DERYŁO-STĘPNIAK

1 września zmarła dr inż. Janina Deryło-Stępnia, wybitna specjalistka w zakresie numerycznego opracowania osnów geodezyjnych. W 1956 r. ukończyła studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskała w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w roku 1978. Do Jej głównych osiągnięć zaliczyć należy wyrównanie w roku 1981 podstawowej poziomej osnowy geodezyjnej Polski. Jednocześnie wyrównane zostały wówczas krajowa sieć astronomiczno-

-geodezyjna oraz sieć triangulacji wypełniającej, z uwzględnieniem łącznie ponad 6500 punktów oraz ponad 50 000 obserwacji. Było to zadanie trudne, wymagające nie tylko wiedzy, ale także umiejętności przewyższania ograniczeń wynikających z ówczesnego dostępu do technik informatycznych. Była osobą bardzo lubianą, spolegliwą, solidną, pracowitą i zawsze godną zaufania. Taką pozostanie w pamięci koleżanek i kolegów.

JERZY GAŹDZICKI

